

PRÍHOVOR NOVÉHO PREZIDENTA BPM

Christos raždajetsja!

Drahí naši čitatelia, milá pravoslávna mládež!

Srdečne Vás pozdravujem s radostným sviatkom Narodenia nášho Spasiteľa Isusa Christa. Aj touto cestou chcem každému z Vás popriať všetko dobré v novom roku a nech Vám novonarodený mládenec Christos prinesie do vašej rodiny radosť, lásku a mier.

V novembri 2021 sa konalo Valné zhromaždenie nášho Bratstva, na ktorom bolo zvolené nové vedenie. Aj touto cestou chcem zablahoželať každému, kto dostal dôveru, aby pracoval na niektorej z pozícií na blaho Bratstva a celej našej svätej pravoslávnej cirkvi. Rovnako sa chcem poďakovať všetkým, ktorí vo voľbách vyjadrili dôveru aj mojej osobe. Taktiež sa chcem poďakovať každému, kto pomáhal zorganizovať Valné zhromaždenie v situácii, ktorá je pre každého z nás neľahká.

Radi privítame každý jeden nápad, či cnostnú myšlienku, ktorá by vedela každého z nás posunúť o krok vpred a tým zorganizovať akcie rôzneho druhu alebo inak sa zapojiť do života Bratstva. V Bratstve si každý musí nájsť miesto a každý sa musí cítiť ako doma. Ako hovorí náš Spasiteľ: *„Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať.“* (Jn 13, 35)

Verím, že sa nám v nasledujúcom období podarí Bratstvo oživiť, vrátiť sa na jednej strane k starým zvykom a organizovaniu akcií a zároveň stále vymýšľať nové veci a tým odkrývať mladému človeku krásu pravoslávia.

Nech Vás Hospodin požeňná a obdaruje vzácnym darom pokoja. Amiň!

S láskou v Christu

Alexander Hričko

Prezident Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku-SYNDESMOS

NA NÁVŠTEVE U NOVÉHO DUCHOVNÍKA BPM

KEĎ PLÁN VOPRED NETREBA...

Ako sa to u nás už stalo zvykom, opäť sme sa uponáhľaní a rozrastení o jedného nového člena, bohoslovca Richarda, zababušení vo veľkých zimných vetrovkách a šáloch ponáhľali zo svojich domovov na miesto stretnutia, ktoré je už pre nás typické – na prešovskú stanicu. Myslím, že sme tentoraz nemali len rovnaký cieľ, ale aj rovnaké myšlienky. Ubehol už rok od našej prvej cesty na trangáči, no v našich myšliach a hlavne v srdciach sa táto spomienka predsa len zdala taká čerstvá.

Zvyčajne po ceste rozmýšľame, na čo sa chceme sústrediť, akým smerom sa v rozhovoroch uberať, s čím sa nám daný kňaz alebo cirkevná obec najviac spája, či z akého uhla by sme ju chceli viac spoznať. Keď sme sa konečne stretli, zistili sme, že dnes sme obe tieto myšli-

enky zahnali. Podobne ako pred rokom k otcovi Viktorovi do Uble, aj dnes sme šli bez plánu. No akosi nám to vôbec neprekážalo. Naše kroky totiž mierili na prešovské sídlisko Sekčov, do bytu mladého duchovného otca Milana Petriska a matušky Petry. A návšteva našim srdciam blízkych ľudí predsa plán nepotrebuje, však?

UVEDOMILI SME SI, AKO VEĽMI NAŠE BPM VY- HRALO...

Privítali nás tradične príjemným úsmevom a otvorenou náručou. Ani sme sa nestihli obzrieť a na stole už boli pirohy a my sme sa pustili nielen do nich, ale aj do naozaj príjemnej a priateľskej debaty. Tá bola poprepletaná spoločnými spomienkami, ktorých nebolo málo, smiechom, ale i vážnejšími témami a plánmi do budúcnosti. Kdesi uprostred rozhovoru sme si uvedomili, ako veľmi naše Bratstvo vyhralo. Otec Milan sa totiž po posledných voľbách stal duchovníkom BPM za Prešovskú eparchiu a hoci to podľa jeho slov nebolo jeho túžbou a ani cieľom, sme si istí, že nám má čo dať. Sedeli sme na gauči a sledovali kamaráta, ktorý nám bol zároveň otcom a to je presne to, čo by mal správny duchovník mladých ľudí byť.

NAŠA FAKULTA NIE JE LEN ŠKOLA, JE TO DRUHÁ RODINA

Aj keď život v meste nebol snom jeho a ani jeho matušky, momentálne pôsobí ako pomocný kňaz v prešovskom katedrálnom chráme. Romantické predstavy o záhradke, kravičkách, či traktore

na dedine aspoň zatiaľ vystriedal hluk jedného z najväčších slovenských miest a taktiež šum študentov Pravoslávnej bohosloveckej fakulty.

Tam sa mladému otcovi duchovnému zrejme naozaj zapáčilo a po svojom päťročnom štúdiu teológie tak pokračuje doktorandským štúdiom. Aj keď ho od jeho konca delí už len pár dní, našu fakultu neopustí, keďže sa od septembra stal vyučujúcim cirkevného spevu. Ten ho baví a baví aj jeho študentov, a tak sa po nejakom čase opäť má kto ujať fakultného zboru. „Všetci sa učíme, aj ja, aj študenti a uvidíme, čo sa z toho vyvinie. Ja však na obdobie fakulty a na spev s pani Derevjankovou spomínam veľmi rád. Dalo mi to skúsenosti v cirkevnom speve, utužili sme partiu. Trávili sme čas na fakulte a tú tvoria ľudia, preto som to mal naozaj rád. Študentom by som preto chcel dať to, čo som dostal aj ja a za čo som doteraz vďačný.“ Nielen otec Milan, ale aj my sme sa nostalgicky zadívali jeden na druhého. Hoc nie všetci spolu, ale každý s každým sme mali spomienky spojené s fakultou. Dokonca aj tí, ktorí tam nikdy neštudovali. „Fakulta bola aspoň pre mňa osobne krásna práve preto, že som tam našiel ľudí duchovne blízkych. Kde inde by sme mali hľadať ľudí s rovnakými hodnotami, túžbami, cieľmi, s rovnakým presvedčením, ak nie tu? Fungovali sme spolu na seminári, ktorý bol s fakultou vždy spojený a bolo to krásne. Viete, aj na strednej škole som mal super kamarátov, ale až tu som spoznal svoju druhú rodinu. Fakulta aj seminár boli vždy akýmsi centrom ľudí s rovnakým zmysľaním a nebola vlastne šanca, že by sme si nesadli.“ A s tým môžeme len a len súhlasiť. Ani jedna z nás nie je študentkou fakulty, no aj tak sme ju

vďaka ľuďom, ktorí ju tvoria, považovali za našu.

„Keď sme boli študenti a počúvali príbehy starších kňazov, v dobrom slova zmysle sme i závideli a obdivovali sme, aká boli super skupinka, aké super časy zažívali. Teraz, keď sa na to pozerám s odstupom času, o čosi viac si uvedomujem, že človek si iba jednoducho nevie tak dobre vážiť to, čo má a neustále sa ženie za čímisi, čo nemá. Keď spomínam na svoje študentské časy teraz, zisťujem, že sme zažívali veľmi podobné veci ako tí, ktorým sme závideli. Aj preto by som možno iným mladým ľuďom, ktorí o tejto ceste uvažujú, určite povedal, nech do toho idú a nech si podobne ako my nemyslia, že všetko pekné je už nereálne.“ Pomedzi smiech sme si na základe mnohých zážitkov uvedomili, že tieto slová otca Petriska platia úplne vo všetkom. Často si nevážime to, čo máme, veci a ani ľudí okolo nás. Až keď sme si spomenuli na otca Milana Gerku a iné osobnosti seminára, uvedomili sme si, akú veľkú úlohu zohrávalo nie samotné miesto, ale práve oni.

MINULOROČNÉ ODHODLANIE NÁM STÁLE OSTALO

Za oknom už bola iba hustá tma a aj keď sa nám naozaj nechcelo lúčiť, tlačil nás odchod vlaku. Preto sme sa s otcom i matuškou rozlúčili a s prianím, aby oni ostali a my sme sa možno o čosi viac stali tak skvelými, pokornými a dobrosrdečnými ľuďmi, opúšťali byt nášho kamaráta i otca Milanka a matušky Petky (A po roku sme si vďačné uvedomili, že naše minulo-ročné odhodlanie a prianie vydržať vyšlo. Tento rok teda prajeme traktor a kravičku otcovi Milankovi. :-)

MNOHAJA LITA VLADYKO!

9. 1. 2022 oslavil své 75. narozeniny vladyka MICHAL archijerejskou liturgií v katedrálním chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze.

KRÁTKÝ ŽIVOTOPIS:

Vladyka Michal se narodil 9. ledna 1947 v Zemplínském Hradišti v okrese Trebišov na východním Slovensku. Roku 1963 byl přijat na Pravoslavnou bohosloveskou fakultu v Prešově, kterou dokončil roku 1965. Poté odjel do Sovětského svazu, kde začal studovat na Leningradské duchovní akademii. Zde získal roku 1969 titul kandidáta teologie. Dne 21. května 1971 byl metropolitou Nikodýmem vysvěcen na diákona a o den později na kněze. Poté odjel do Německa, kde působil v ruské farnosti v Drážďanech. Roku 1974 začal studovat němčinu na Herder-Institut v Radebeulu.

V letech 1980–1999 působil jako kněz v Prešově a v Praze. Roku 1980 byl povýšen na protojereje. Roku 1992 mu bylo uděleno právo nošení kněžské mitry. Roku 1987 získal na Husitské fakultě licenciát teologie. Roku 1998 se stal doktorem filosofie na Univerzitě v Prešově. Zároveň působil jako duchovní správce církevní obce při chrámu Zvěstování přesvaté Bohorodice na Praze 2. V letech 2000–2004 působil v zastupitelství Moskevského patriarchátu v Moskvě. V letech 2004–2007 byl děkanem Bratislavy a západního Slovenska. Roku 2007 byl ustanoven knězem ruské farnosti ve Schweinfurtu. Zde působil až do roku 2014. Dne 24. května 2010 byl povýšen do hodnosti igumena, v roce 2015 získal hodnost archimandrity.

Dne 22. listopadu 2014 byl zvolen arcibiskupem pražským a českých zemí. Biskupské svěcení přijal 14. března 2015.

MĪKULÁŠ VAROVAL PŘED ZAPRODÁNÍM SRDCE

„Chceš být nejbohatší člověk na světě?“ zeptal se malý čertík úspěšného podnikatele. Ten nadšeně souhlasil. I s podmínkou, že čertu odevzdá své srdce a společně s ním se vzdá rodiny i přátel. Stejně už dřív myslel jen na obchod. Čert slib splnil a podnikatel plnil své konto neustálými příjmy. Nevadilo mu, že je sám. Až jednoho dne u něj zazvonil svatý Mikuláš a dal mu balíček dobrot. V tu chvíli si podnikatel uvědomil, jak je krásné někomu něco nezištně dát. A protože sám žádné příbuzné ani přátele neměl, řekl Mikulášovi, ať dá dobroty všem dětem – a ochotně na ně daroval peníze.

Takovou scénku viděli věřící v katedrálním chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze, a to v neděli 5. prosince u příležitosti svátku sv. Mikuláše, který se v pražské katedrále slaví podle nového kalendáře.

Scénku nacvičili žáci zdejší nedělní školy společně s přísluhujícími.

Z katedry jí s úsměvem přihlížel i arcibiskup pražský vl. Michal, který seděl v obklopení dětí. Ty si nakonec odnesly balíčky se sladkostmi, které jim svatý Mikuláš přinesl. Dětem řekl, že rozdávat radost je rozhodně mnohem lepší, než shromážďovat pomíjivý pozemský majetek.

Daniel Mrázek

VÁNOCE V KATEDRÁLNÍM CHRÁMU SV. CYRILA A METODĚJE V PRAZE

Dne 25. prosince 2021, na svátek Narození Páně, v Katedrálním chrámu sv. Cyrila a Metoděje vánoční archijerejskou liturgií sloužil Jeho Vysokopřeosvícenost vладыka Michal spolu s duchovními otci a věřícími.

Po slavnostní liturgii se konalo vánoční představení nedělní školy, na které se děti usilovně připravovali a stálo to za to! Představení se nám moc povedlo, všichni diváci i otcové byli moc rádi a vděční za něj. Bylo to na motiv opery Amahl a noční návštěvníci, autor Gian Carlo Menotti.

Všechny děti poté dostaly od Vladočky Michala dárky s požehnáním.

Přejeme všem nám krásné Vánoce a šťastný nový rok 2022.

Pavel Chvorsiuč, 15 let

Nedělní škola, Pravoslavný katedrální chrám sv. Cyrila a Metoděje, Praha

PS: fotografie z vianočného predstavenia nájdete na poslednej farebnej strane

O LÁSKE

SVÄTÝ PORFIRIJ KAVSOKALIVIT

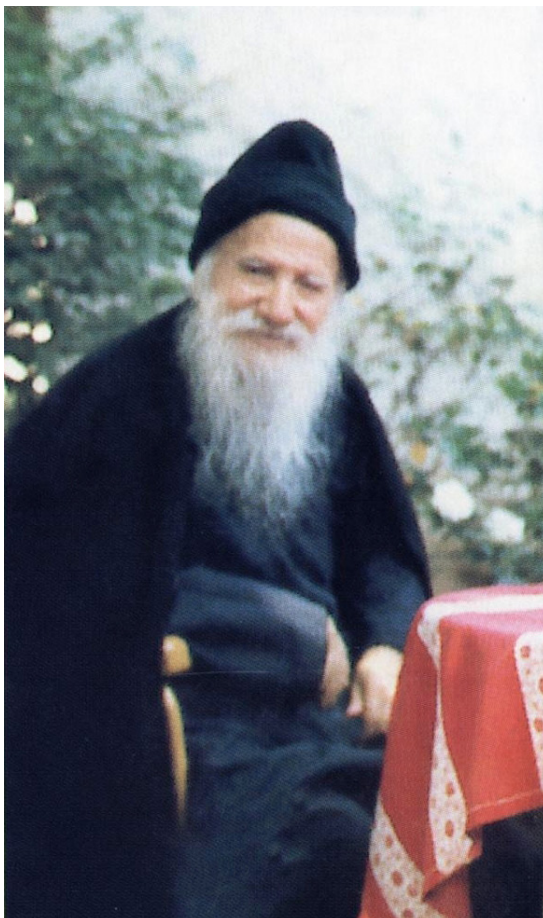
Starec mi vyrozprával nasledovný príbeh: *„Jedného dňa ku mne prišiel chlapec a povedal, že v lete na lodi stretol jedno veľmi pekné a pôvabné dievča. Toto stretnutie naňho veľmi zapôsobilo. Videl som, čo sa odohrávalo v jeho duši, preto som mu povedal: „Milý môj, s takou citlivosťou, akú ti nadelil Boh, by si mal byť už teraz svätým.“*

Iný duchovník by určite pri tomto stretnutí našiel príležitosť vyčistiť hriešnikovi žalúdok. Ale otec Porfirij ho využil na to, aby odkryl mladému mužovi jeho Boží dar zvýšenej citlivosti a ukázal mu možnosť získať svätosť cez tento dar. *„Láskou lásku ničiac a oheň ohňom nemateriálnym hasiac“.*

K dôležitej a pomerne delikátnej otázke vzťahov medzi pohlaviami starec pristupoval so svätootcovskou rozvážnosťou.

Nikto ho nemohol, ako to zvyčajne býva, označiť za surového alebo zhovievavého. Jednoducho bol spravodlivý. Otec Porfirij mal rovnako ďaleko k „demonizácii“ manželského života u „prísnych“, ako aj k ich „anjelizácii“ u „zhovievavých“. Kráčal po priamej ceste Christovej, nám odkrytej vo Svätom Písme a v pravoslávnom svätootcovskom odkaze.

Jeho kéliu navštevovali rôzni ľudia. Aj sklúčení obavami „vo všetkom neistí“ konzervatívci, aj zničení pokusmi „drzí“ modernisti. Všetkých ich prijímal starec s rovnakou láskou. Pre každého sa uňho našiel vhodný liek. Otec Porfirij si vážil jedinečnosť každej duše. Najprv človeku ukázal cestu poznávania samého seba, pokánia, očistenia. A potom mohol každý pokojne a slobodne urobiť svoj výber medzi manželskou láskou požehnaného manželstva a Božskou láskou panenstva a zasvätenia sa Christovi.

Preložila J. Kapraľová

Zdroj: Starec Porfirij Kavsokalivit: Cvetoslov sovetov (predanie.ru)

EXISTUJE JEDNO NÁDHERNÉ PODOBENSTVO O PRESVÄTEJ BOHORODIČKE...

PREDSLOV

Milí moji čitatelia Istiny, starý rok sme s Božou pomocou prežili a verím, že sme sa niečo nové aj naučili. Rubrika *Život mladého človeka*, ktorú som si vybral pred rokom, sa vám snažila každý mesiac prinášať nové články, ktoré nie vždy súviseli so životom mladého človeka, ale mnohokrát so životom všetkých nás – mladých i starších. Ako mladý človek som sa vám snažil priblížiť všetky stránky života na tejto zemi, či už to boli kresťanské, cirkevné alebo duchovné. Verím, že každá z nich vás nejako zaujala, obohatila o nové poznatky a pomohla vám zlepšiť svoj život, vzťah k Bohu, človeku a cirkvi. Keďže všetky moje články, ktoré ste čítali, som písal z vlastnej hlavy, mnohokrát bolo pre mňa veľmi ťažké napísať niečo, čo by dávalo v každej vete zmysel.

Preto vás, milí čitatelia, prosím aj o odpustenie, ak ste v mojich článkoch našli niečo, s čím ste nesúhlasili a čo sa vás dotklo. V čase, keď som chcel niečo napísať a súčasne mi nič nenapadalo, som sa skúšal zamýšľať nad sebou, nad svojím životom, či je v súlade s tým, čo zamýšľam napísať, no odpoveď na moju sebakritiku bola jasná: „Nie.“ Vo svojich myšlienkach som bol totiž nepokorný, príliš veľa som si o sebe namýšľal a to mi bránilo napísať niečo, čo nebude len také formálne a suché, ale skutočné a živé, aby každý čitateľ našiel v článku niečo pre seba. Nejaký pokrm, ktorý by ho dokázal nasýtiť, uhasiť smäd, posilniť a motivovať k duchovnému životu, ktorý je veľmi potrebný pre všetkých nás.

Teraz, keď dvere nového roka sa nám otvorili a my znovu kráčať a putujeme ďalej svojím každodenným životom, som sa rozhodol, že v tejto rubrike *Život mladého človeka* budem aj naďalej pokračovať. Verím, že nás bude aj naďalej i v tomto jej ďalšom pokračovaní tešiť a prinášať nám veľa duchovných síl na ceste k spásu. V tomto januárovom čísle som sa rozhodol, že do svojej rubriky nenapíšem vlastný článok, ale budete si môcť prečítať veľmi nádherné podobenstvo o Presvätej Bohorodičke. Verím, že Vás hneď na začiatku tohto nového kalendárneho roka nakopne, povzbudí, aby sme mužne bojovali so všetkým zlom, nespoliehali sa na vlastné sily, ale spolu s Christom, Presväťou Bohorodičkou, s anjelmi a svätými bojovali proti všetkým mocnostiam tmy tohto veku. Prajem všetkým vám, milí čitatelia Istiny, všetko dobré v novom kalendárnom roku, nech svetlo, ktoré zažiarilo nad Betlehemom, zažiarí aj do vašich srdc, aby v nich bola Božia láska a pokoj.

Christos raždajetsja! Slavite Jeho!

EXISTUJE JEDNO NÁDHERNÉ PODOBENSTVO O PRESVÄTEJ BOHORODIČKE...

Existuje jedno nádherné podobenstvo o Presvätej Bohorodičke, o jej láskavosti a štedrosti. Raz prichádza k Hospodinovi apoštol Peter, ktorému Hospodin zveril kľúče od rajských brán, a vo veľkej úzkosti a zmätku hovorí: „Hospodine, nech ma obíde Tvoj hnev. Už niekoľko dní si všimam v raji ľudí, ktorých som do rajských

brán nevpustil. Ako sa sem dostali?" Išli teda obaja do hája s granátovými jablkami a za kríkom rozkvitnutých ruží uvideli Presväťú Bohorodičku. Stála na strmom útese a pozerala sa dole na zem. Kráľovná nebies držala v rukách tenký modrý rebrík, ktorý spúšťala dole. A po tomto pavučinovom rebríku zo zeme s plačom, stenaním a náruživými prosbami vyliezli opotrebovaní, vyčerpaní ľudia a so slzami radosti sa rozprchlí po nebeskej zeleni. S každým spaseným zdvihla svoje krásne ruky a modlila sa: „Môj Hospodine a Bože! Všetko vidíš, počuješ a vieš. Pre svoje nevýslovné milosrdenstvo mi odpusť, že som porušila múdre nariadenia Tvojho blahosloveného raja. Ale žila som na zemi a sama som matkou. Môžem teda odmietnuť matku, ktorá sa prihovára za svojho syna? A nie som azda ja matka všetkých slabých, trpiacich ľudí?

Odpusť mi hriech môj!“ Potom Všemohúci Hospodín položil ruku na rameno šokovaného apoštola Petra a povedal: „Podíme odtiaľto. Ty a ja tu nemáme čo robiť.“

Hľa, s akou lútosťou a láskou hľadá na zem naša Nebeská Matka a zástankyňa u Christa Boha, Presväťá Bohorodička, ako len túži zachrániť od pekla každého jedného z nás. Ako nás len veľmi ľúbi a neustále roní slzy zármutku nad ľudskými nepravosťami. Prečo ju teda nimi zarmucujeme?! Snažme sa, aby bol náš vzťah k Presvätej Bohorodičke živý a reálny, aby sme nikdy nemali strach, ale so všetkým, čo nás trápi a znepokojuje, sa utiekali k našej Nebeskej Matke. K tej, ktorá túži, aby sa každý jeden z nás radoval v Božom Kráľovstve a bol naplnený láskou jej Syna, nášho Spasiteľa Isusa Christa. Nie je to, samozrejme, jednoduché, lebo mnohými ťažkosťami sa dobýva Božie Kráľovstvo. Získať si ho bez námahy a boja je nemožné. No v tomto boji nie sme sami, ale je s nami Christos. A keď príde obdobie, že vo svojej duši necítíme prítomnosť Boha, ale opustenosť, svätý Efrém Sýrsky hovorí: „Boh od nás vezme svoj pokoj, aby sme ostali my a realita okolo nás, pretože potrebujeme pochopiť, aké veľmi ťažké je žiť v tomto reálnom svete bez Boha.“ Vtedy pocítíme a pochopíme, že život bez Boha je peklom na zemi. Preto počas svojho života na zemi, kým máme čas, žijeme a dýchame, snažme sa ostať v Božej prítomnosti a všetko v našom živote bude v poriadku.

Ludvig Kináč

BLOG ASCETIC LIFE OF THE MOTHERHOOD

Január je začiatkom svetského kalendárneho roka, a tak vám dnes ponúknem niečo, čím sa môžeme všetci, vchádzajúc do nového obdobia, inšpirovať. Dnešný článok som sa rozhodla venovať blogu *Ascetic life of the motherhood*, ktorého autorkou je matuška Khouria Destinie z Ameriky. So svojím manželom, otcom Dávidom, sú v jednej z cirkevných obcí v Severnej Karolíne a patria pod Antiochijský patriarchát. Majú tri krásne detičky a vedú naozaj neskutočný, príkladný pravoslávny život so všetkým, čo k tomu patrí. Matuškin blog je známy po celom svete, nielen medzi pravoslávnyimi. Jej

si môže vybrať, akou formou sa môže dostať k jej skutočne zaujímavým príspevkom, či už ide o veľké alebo menšie sviatky, výklad Svätého Písma, životy svätých, fotografie z návštevy chrámu, či opis rozličných tradícií. Najviac však obsahuje inšpirácie, ako oslavovať sviatky s deťmi, prinášať cirkevný život aj domov, a tak ho prepojiť. Matuška Destinie teda ukazuje, že chrám, resp. cirkevný život nie je nič o oddelené od nášho každodenného života, niečo, čo vidíme len v chráme, lebo je to staré, a pod. Práve naopak. Tento blog Vám ukáže, že žiť sviatkami sa dá aj doma. Nemusia to byť len tie najznámejšie, teda Roždestvo alebo Pascha, ale každodenné sviatky známych aj nám menej známych svätých. Jej deti tým žijú a je to pre nich tak prirodzené, ako čokoľvek iné. No nie je to krásne?

FEAST DAY SNACK IDEA

LOCUST & HONEY Crescent Rolls

WWW.ASCETICLIFE OFMOTHERHOOD.COM

účet na Instagrame má vyše 9300 sledovateľov, každý príspevok stovky komentárov a až tisícky lajkov. Vlastní aj rovnomený účet na Facebooku, takže každý

Okrem iného matuška taktiež ponúka rôzne recepty, napríklad tie, ktoré sú tradične spojené s určitými sviatkami,

ale aj pôstne jedlá, a mnohé iné. V jej blogu tiež nájdete inšpirácie na nové knihy a cirkevné predmety, ktoré si môžete na rôznych internetových stránkach zakúpiť. Napríklad, vedeli ste, že v niektorých častiach sveta vyrábajú na Lazárovu sobotu malé pečivo podobné sv. Lazárovi? Alebo že v deň sv. Martina robia sprievod s lampášmi? Vedeli ste, že sviatok sv. Nikolaja sa neoslavuje len u nás? Výzva na účte Destinie bola: „*Podel'te sa s nami o fotografie tradícií na sviatok sv. Nikolaja.*“ Takto sa na jej Instagrame objavili fotky z Austrálie, až po Ameriku, Srbsko a celý svet. Je toho naozaj veľa a každý si nájde niečo svoje, predovšetkým však ženy a matky, ktoré majú s Destinie viac spoločného ako ktokoľvek iný. Táto matuška je plná energie a nadšenia a ako sama píše, v živote v pravoslávii našla neuveriteľné šťastie, za ktoré je Bohu vďačná.

Vráťme sa ešte k autorke blogu. Kedysi evanjelička, ktorá ani len netušila, že existuje niečo ako pravoslávie. Dnes matuška, teda manželka pravoslávneho kňaza a matka troch detí, okrem iného aj známa blogerka, ktorá slúži ako obrovská inšpirácia pre mnoho pravoslávnych a kresťanských žien po celom svete. Ako sama vo svojom blogu píše: „*Využívam svoj malý priestor tu na webe na zdieľanie zdrojov, ktoré môžu byť užitočné pre ostatných, ktorí majú záujem priniesť život Cirkvi do svojich domovov! Žiť dávnu vieru v modernom svete si vyžaduje úmysel. S radosťou budem kráčať pri vás a zdieľať to, čo sa učím a nachádzam, aby sme spoločne mohli pozdvihnúť ďalšiu generáciu kresťanov, ktorí milujú Boha celým svojím srdcom a myslou!*“

Osobne by som ju nazvala misiónarkou dnešnej doby, ktorá využíva mo-

dernú technológiu na šírenie pravej viery a lásky k Bohu. Jej blog a stránky sú naozaj inšpiratívne, plné zaujímavých príspevkov, teológia je podávaná jednoduchou formou, ktorú pochopia aj tí, ktorí s ňou majú málo skúseností, taktiež ľudia, ktorí sa s pravoslávím stretli len pred krátkym časom, či inoverci. Jej život nie je len teoretickým rozprávaním o viere, ale je predovšetkým živou formou jej vlastného života s jej rodinou, a preto je tak krásny a inšpiratívny.

Aký je jej životný príbeh? Matuška Destinie a jej manžel otec Dávid pochádzajú z južnej Kalifornie, ale v súčasnosti žijú v Severnej Karolíne. Obaja vyrastali ako evanjelici a až na vysokej škole objavili pravoslávnu cirkev. V jednom z rozhovorov, ktoré som si mala možnosť vypočuť, sa matuška Destinie rozprávala s gréckou matuškou, ktorá vedie vlastný blog v Grécku a Destinie oslovila. Zaujímal sa o jej život a hlavne o to, ako sa dostala k pravoslávii a začala tvoriť blog, ktorý je teraz po celom pravoslávnom svete tak známy. Destinie začala rozprávanie tým, že obaja boli veriaci a dlhé roky hľadali tú

pravú vieru.

O pravoslávii dlho nevedeli. Matuška okrem iného povedala, že v Amerike vraj koluje takýto vtíp: „Čo je najväčším tajomstvom v Amerike? Predsa pravoslávie.“ Pre nás možno neuveriteľné, ale na niektorých miestach sveta je to realita. Keď sa už o pravoslávnej viere dozvedeli, navštívili jeden z gréckych chrámov, v ktorom sa Destinie zdalo, že namiesto ľudí spievali samotní anjeli. Po bohoslužbe sa stretli s veriacimi a ako sama opísala, ich láska a pohostinnosť boli také obrovské, s akými sa ešte nikdy predtým nestretla. Po istom čase teda vstúpili do pravoslávnej cirkvi a ako sami hovoria, ich životy už nikdy neboli rovnaké. Ako nakoniec ešte dodala, keď sa po dlhšej dobe do tohto gréckeho chrámu vrátila, spev nebol až taký anjelský, avšak až vtedy pochopi-

la, že Boh mal s nimi určitý zámer a práve touto formou ich nadchol. Matuška Destinie na vysokej škole študovala učiteľstvo a v tomto odbore aj získala bakalársky a magisterský titul.

A ako sa dostala Destinie k písaniu blogu? Keď jej najstaršia dcérka Elizabeth mala pár rokov, Destinie cítila, že ju chce učiť o viere, ale takou formou, aby to jej mladá myseľ pochopila. Začala teda hľadať rôzne materiály a zdroje. Ako po čase zistila, mnoho z jej známych o týchto zdrojoch vôbec netušilo, a preto sa rozhodla, že ich začne verejne zdieľať, a tak postupne vznikol jej blog. Sláva Bohu!

All Saints Day

DIY COSTUMES

By Ascetic Life of Motherhood

St Elizabeth
the New
Martyr

Tatiana Vasiliou

Zdroj: About - Ascetic life of
motherhood

VALNÉ ZHROMAŽDENIE BPM 2021

Dňa 17. novembra 2021 sa online formou uskutočnilo každoročné Valné zhromaždenie Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS, počas ktorého po uplynutí troch rokov prebehli voľby nových vedúcich členov BPM. Valné zhromaždenie sa začalo spoločnou modlitbou, ktoré viedol prezident Bratstva Lukáš Polakovič.

Nasledovalo čítanie jednotlivých správ vedenia, dozornej rady, edičnej rady, hospodárenia Bratstva, Istiny a jednotlivých skupín. Prihlásených bolo okolo 50 ľudí z rôznych miest Slovenska. Po predstavení kandidátov na prezidenta, viceprezidentov, členov edičnej rady, dozornej rady a duchovných za Prešovskú a Michalovsko-košickú eparchiu sa začali voľby, ktoré mala na starosti volebná komisia - Marína Bachledová, Daniel Kocvár a Viktor Kostoval'. Hlasovalo spolu 42 ľudí, ktorí si zvolili za nové vedenie týchto mládežníkov:

Po skončení volieb sa k všetkým prihovril bývalý prezident Lukáš Polakovič, ktorý zagratuloval novozvolenému tímu. Lukášovi úprimne ďakujeme za jeho prácu v Bratstve a prajeme mu veľa úspechov v živote, taktiež sa chceme poďakovať všetkým mládežníkom, ktorí s láskou pracovali medzi mladými počas uplynulých troch rokov. Novozvolený prezident Alexander Hričko, mal na záver krátku ďakovnú reč, v ktorej sa obrátil k novozvoleným mládežníkom a poprial im všetko dobré v nasledujúcom období. Po záverečnej reči sa všetci účastníci Valného zhromaždenia spoločne pomodlili a odhlásili.

Ovečka

Príbeh na zamyslenie

Poznáte, deti, príbeh o starom zatrpknutom pánovi, ktorý nemal rád Roždestvo? Ak nie, teraz si ho spoločne rozpovieme...

Kedysi dávno žil v jednom malom mestečku istý muž, ktorého nezaujímalo nič iné okrem peňazí. Vlastnil firmu so svojím kamarátom, avšak ten zomrel, takže mu pomáhal už len jeden pomocník. Bolo práve obdobie Roždestva, všetci ľudia sa tešili z narodenia Isuska, len tento pán, ktorý sa volal Ebenezer, sa netešil, ba dokonca mračil a nadával na všetkých, ktorí sa radovali. Bol večer, deň pred Božím narodením, a Ebenezra navštívil synovec, aby ho pozval na Štedrú večeru. Ten ho však vysmial a vyhodil. Ebenezer prišiel domov a odrazu sa začali diať divné veci. Jeho kamarát, ktorý už bol mŕtvy, sa mu zjavil a oznámil mu, že počas tejto noci ho navštívia traja duchovia a možno s ich pomocou sa napravi a začne konať dobré skutky, aby nemusel po svojej smrti trpieť. On mu veľmi neveril, ale aj tak so strachom očakával týchto duchov. A skutočne, objavili sa mu traja duchovia – Duch sviatkov minulých, prítomných a aj budúcich. Prvý duch mu ukázal, aký bol vo svojej mladosti dobrý, ale následkom svojej chamtivosti sa z neho stal zatrpknutý a nešťastný človek; následne mu druhý duch ukázal, aký je teraz – zlý a nepríjemný, a nakoniec posledný duch ho zaviedol ku hrobu, na ktorom bolo napísané jeho meno. Ebenezer sa po tomto zjavení veľmi vystrašil a prosil posledného ducha, aby mu dal čas svoje zlé skutky napraviť.

A tak sa aj stalo, z Ebeneza sa po udalostiach tejto noci stal ten najväčší dobrodinec z celého mestečka.

Úloha

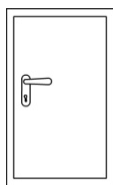
Sem nakresli dobrý skutok, ktorý si spravil za posledný týždeň.

Úlohy pre škôlkarov

1. Nájdi 10 rozdielov:

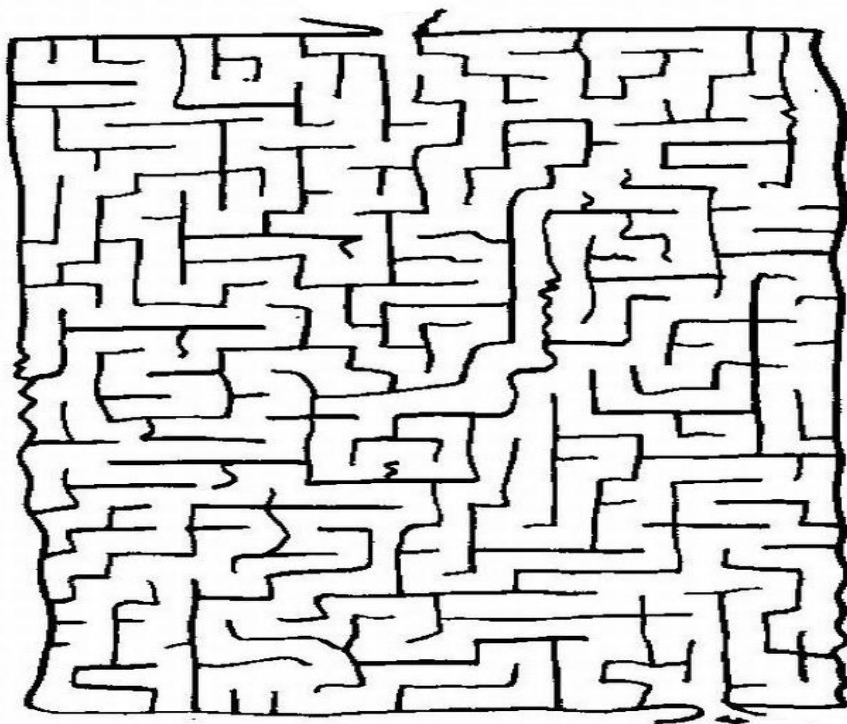

2. Spoj rovnakou farbičkou obrázky, ktoré k sebe patria:

Školáci

1. Pomôž nájsť trom kráľom cestičku k Isuskovi do jasličiek:

2. Podčiarkni slovo, ktoré nepatrí do riadku:

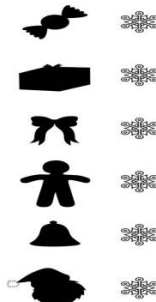
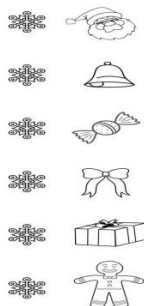
Herodes – traja králi – hviezda – kúpalisko – zlato – dary
jasličky – Jozef – dobytok – Bohorodička – seno – posteľ
bravčový rezeň – pirohy – jablká – kapustnica – med
koledy – chrám – diskotéka – sviatočná večera - darčeky

Súťaž

Pre škôlkarov:

Riešenia úloh posielajte
do 26.01.2022
na e-mailovú adresu
ovecka.istina@gmail.com

Prirad' k obrázkom správne tiene:

Pre školákov:

V redakcii sa nám pri upratovaní pomiešali januárové sviatky. Zoraď ich tak, ako idú za sebou:

Svjataho pervomučenika i archidiakona Stefana

Roždestvo Isusa Christa

Sobor svjataho Joanna Krestiteľa

Sobor Presvjatyja Bohorodicy

Bohojavlenie – Kreščenije Hospodne

Obrizanije Hospodne

Výhercovia za mesiac december:

Školáci: Xénia O. (10) PCO Svidník, Janík S. (7) PCO Košice

Škôlkari: Miška S. (4) PCO Varadka, Teodorka (2) PCO Košice,

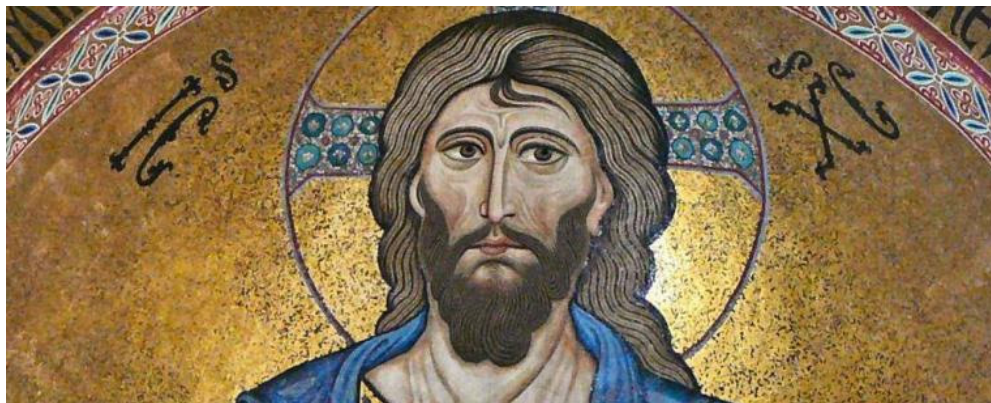
Eliáš O. (5) PCO Svidník

Prpravila Anastasia Bobaková

POJEM, ZMYSEL A DÔLEŽITOSŤ CIRKEVNÝCH DEJÍN

Milí priatelia, tohto roku vám predstavíme rubriku Cirkevné dejiny. Sú odvetvím histórie, ktoré sa zaoberá historickým vývojom kresťanského sveta a myslenia.

Len to môže mať dejiny, čo je podrobené časovým zmenám. Cirkev Christova je spoločnosť božsko-ludská, má teda prvok božský a ľudský. Božským prvkom v Cirkvi je všetko to, čo jej Christos dal na spasenie človeka a čo jej ustavične dáva Svätý Duch. Sú to: poklad zjavených právd a milostí, prostriedky milostí, jej Bohom daná ústava, jej neomylnosť a nepreoziteľnosť. Čo do božského prvku je Cirkev nemeniteľná a nemá teda ani dejín. Ľudský prvok v nej tvoria ľudia, ktorí k nej patria. Účelom božského prvku v Cirkvi je viesť človeka k nadprirodzenému cieľu, k večnému spaseniu. Ako pôsobí ten božský prvok na slobodného človeka, ako sa zachová slobodný človek a národy v každom čase k tomu božskému zriadeniu, to je v Cirkvi ľudské, meniteľné a meniace sa. Cirkev je mystickým telom Christovým, horčičným zrnkom, ktoré, podľa slov Isusa Christa, má vyrásť a rozrásť sa v mohutný strom.

Ten vývin, ktorý človečenstvo pod vplyvom božského prvku stále prekonáva, je predmetom cirkevných dejín. Z toho vyplýva, že cirkevné dejiny sú vedou o pôsobení a vývine Cirkvi – Christom to založenej a Svätým Duchom vedenej ustanovizne na spasenie človeka. Kresťanstvo vidí v dejinách uskutočňovať plán jedného Boha, Stvoriteľa a Spasiteľa sveta. Zmyslom dejín je zjavenie a oslávenie večného Boha uskutočňovaním Jeho kráľovstva v čase na zemi. To je nadprirodzený cieľ dejín a zhrňuje v sebe i druhý, prirodzený cieľ – uskutočňovať šľachetnosť ľudskej veľkosti a kultúry. Jadrom a zmyslom dejín je idea spasenia.

Dejiny dostávajú pravý zmysel vlastne len vstupom Syna Božieho do nich, Jeho umučeníím a zmŕtvychvstaním. Dôležitosť cirkevných dejín vyplýva z dôležitosti samej Cirkvi ako mystického tela Christovho. Ono je ale božské telo, preto ľudský rozum ho ťažko chápe a úplne ani nepochopí. Z jeho pôsobenia medzi

ľuďmi a z jeho vlastností, ktoré sa pri tom prejavujú, môže však človek uzatvárať na podstatu mystického tela Christovho, na podstatu Cirkvi. Cirkevné dejiny sú preto jedným z najpodstatnejších prostriedkov poznania Cirkvi samej. Ako pomáhajú cirkevné dejiny k lepšiemu poznaniu samej podstaty Cirkvi a plánov, ktoré má Boh s ňou, vysvitá z tých niekoľkých príkladov: I keď boli Christovi učeníci Starým Zákonom dost' poučení, že Christos musí trpieť a zomrieť, keď sa to skutočne stalo, nazdávali sa, že je už všetkému koniec. Po Nanebovstúpení Hospodina sa nazdávali prví kresťania, že sa Christos čoskoro vráti ako sudca na posledný súd. Nazdávali sa, že bude pozostávať len z tých ľudí, nad ktorými hriech nebude mať viac už žiadnej moci. I keď boli apoštolovia poslaní k všetkým národom, sám Peter nechápal, že by i pohania mali miesto v Cirkvi. Zo svojich omylov vytriezveli všetci len vtedy, keď ich poučili udalosti celkom opačné, ako očakávali. Opravdivý a hlbší zmysel Christových slov poznali totiž všetci len z neskorších udalostí. Cirkevné dejiny teda učia správne chápať učenie Christovo a jeho Cirkvi.

Cirkevné dejiny nás učia, že nemáme Cirkev chápať len spirituálne, alebo len reálne. Ona je len jedna, a to i božská i ľudská súčasne. Cirkev je svätá a cirkevné dejiny nás poučia, že tá svätosť je objektívna, ktorá nevyklučuje hriešnosť jej členov, ani tých najvyšších a najzodpovednejších. Cirkev je nepremožiteľná, čo však neznamená, že nemôže nikde upadnúť. Dejiny ukazujú, že kráľovstvo Božie sa od niektorých odníme, i keby tam bolo predtým previtalo.

Ani svetovým dejinám nemožno dobre rozumieť bez dôkladného poznania cirkevných dejín. Cirkev mala na mnohých svetových udalostiach pozitívnu účasť. Celá moderná kultúra spočíva na základoch kresťanských a za svoj rozvoj môže ďakovať Cirkvi. Táto zmenila ideológiu i mravnú základňu národov, zreformovala rodinný život, upravila pomer jednotlivca k štátu. Svojím duchom obrodila a prenikla vedu, literatúru, umenie, ba i politiku a hospodársky život. Dôležité je dôkladné štúdium cirkevných dejín i preto, lebo vypestuje z nás oduševnených, ale pri tom vážnych ochrancov Cirkvi. Len ten môže úspešne obhajovať svoju Cirkev, kto dobre pozná heroickú prácu, ktorú Cirkev behom stáročí vykonala, kto pozná nádherné ustanovizne, ktoré Cirkev založila v prospech ľudstva, kto pozná život a dielo jej vynikajúcich reprezentantov, ktorí heroickým žertvovaním seba samých uskutočňovali kráľovstvo Božie na zemi. Ba ten vie správne posúdiť i tie menej radostné a smutné strany, ktoré sa v jej dejinách vyskytujú. Úpadky a poníženia, aké Cirkev zažila, sú pokračovaním krížovej cesty, ktorú začal jej božský zakladateľ, Isus Christos. I Cirkev môže a musí mať trnistú cestu. Ba, nakoľko Cirkev je i ľudská, mohla mať a môže mať i nehodných synov a predstaviteľov, ktorí ju blamujú. Nikto nad tým nesmie zúfať, najmä keď vidí z jej dejín aj to, že Cirkev vždy, i v tých najkritickejších časoch, mala dost' vnútornej sily zreformovať seba a svojich členov priviesť na správnu cestu a na patričnú výšku nábožensko-mravného života. V tom sa najzreteľnejšie javí božský prvok v Cirkvi.

Dávid Horváth

Zdroj: Dr. Jozef Špirko: Cirkevné dejiny

ROZHOVOR S JANOU (ANASTÁZIOU) TARBAJOVOU, ŠTUDENTKOU PRAVOSLÁVNEJ BOHOSLOVECKEJ FAKULTY V ODBORE PRAVOSLÁVNA TEOLÓGIA, VICEPREZIDENTKOU BPM, SPOLUPRACOVNÍČKOU ČASOPISU ISTINA

1. Milá Anastázia, odkiaľ pochádzaš? Čo pre Teba znamená Tvoja rodina, ako si prežila svoje detské roky?

Pochádzam z Bardejova z veľkej, milujúcej a veselej rodiny. Ako rodina sme sa často stretávali pri rôznych príležitostiach. Som najmladšia zo siedmich súrodencov, mám sestry a jedného brata. Členovia rodiny, z ktorej pochádzam, sú veriaci rímskokatolíckeho vierovyznania. Rodičia nás od malička viedli k cirkvi, najmä mamka chodila pravidelne do kostola. V Bardejove sa do dnešných dní zachoval kostol na mieste kláštora sv. Jána Krstiteľa, kde sme často navštevovali bohoslužby. Spomínam si na pekné momenty z tohto obdobia. Keď bolo mamke ťažko, vyhľadávala kostol a modlila sa. Moje detstvo tak bolo po duchovnej a emocionálnej stránke naplnené.

2. Tvoje rané študentské roky boli obdobím tvrdých skúšok, hľadania seba, nachádzania zmyslu života...Môžeš nám, prosím, priblížiť svoj príbeh?

Veru tak, po ukončení základnej školy som nastúpila na gymnázium. Tam som sa dostala do zlej partie a začali problémy... Veľa som fajčila a postupne sa dostávala takmer do alkoholickej závislosti. Napokon ma zo školy vyhodili a bola som nútená prerušiť štúdium. Ocestovala som do Prahy, no tam sa to všetko prehĺbilo až do takej miery, že som nemala čo jesť, ostala bez peňazí a nebolo mi pomoci. Po pár mesiacoch som sa vrátila domov, avšak bezo zmien som sa ďalej utápala vo svojom nedobrom rozpoložení. No zrazu... Stala sa strašná vec. Spolu s kamarátom som prepadla taxikára. Viete si predstaviť, čo nasledovalo? Polícia, výsluch a cela predbežného zadržania, kde som strávila dokopy 5 dní. Prišlo celkové fyzické vytriezvenie a zrazu

som bola sama so sebou... V tom momente nastal zlom v mojom živote... Spomínala som na svoje detstvo, rodinu, všetku ich lásku a z hĺbky duše som zašepkala: „Bože, chcem sa zmeniť, pomôž mi. Chcem žiť inak, po novom...“ Bol to veľmi silný moment v mojom živote. Nasledovalo súdne pojednávanie, kde som dostala podmienku 2 roky. Po návrate domov ma bez kriku či výčitiek privítala sestra veľmi silným objatím. To bol ďalší silný moment v mojom živote. Od tohto času som sa začala meniť...

3. Nastenka, aký bol Tvoj prechod k pravoslávniu? Kto Ťa najväčšmi motivoval, podporoval, pomáhal Ti?

Už dávnejšie som poznala skvelého kamaráta Mariána Feďa, s ktorým sme sa začali v tom čase častejšie stretávať. Práve on mi venoval veľmi veľa času. Bol študentom PBF a prvá knižka, ktorú mi daroval, bola taká malá modrá brožúrka s názvom „Velkí starci optinskej pustovny“. Začala som spoznávať pravoslávie, mládežníkov, študovala som dogmatické knihy a v novembri 2015 som prvýkrát vstúpila do pravoslávneho chrámu. Spočiatku som z toho mala strach, no Marián mi dodal odvalu. A bol to ďalší silný moment môjho života. Pocítila som vôňu kadidla, neskutočný pokoj a spoznala svoju prvú duchovnú rodinku. Nachádzala som to, čo som tak veľmi hľadala, a začal sa mi odkrývať zmysel a cieľ môjho života.

4. Prijatie krstu vo vyššom, nie detskom veku si vyžaduje určitú prípravu. Napokon však človek pri tejto životnej udalosti prežíva svoje osobné odovzdanie a naplnenie. Kto Ti pomáhal a viedol Ťa týmto obdobím?

Mojím prvým učiteľom a vychovávateľom v duchovných sférach bol práve kamarát Marián Feďo. Snažil sa odpovedať na moje otázky, viedol ma a zoznámil ma s pravoslávnyim prostredím. Zoznámil ma s mojím terajším duchovným otcom Jánom

Pilkom. Pred krstom som mala možnosť vybrať si svoje krstné meno, ktorým ma teraz duchovní bratia a sestry oslovujú. Keďže som len zľahka poznala život jedinej svätej ženy, zvolila som si meno práve podľa nej, svätej Anastázie (Uzorišiteľnice). Pritom som vtedy ani netušila, že „Anastasis“ v preklade znamená Vzkriesenie. Svätý krst som prijala dňa 31.04.2016 – na Paschu – v chráme Pokrova Presvätej Bohorodičky v Becherove. Mojimi krstnými rodičmi sú duchovný otec Peter Savčák a matuška Anna Feďová. To bol jeden z najradostnejších dní môjho života. Pociťala som ohromnú túžbu zmeniť svoj život.

5. Akým spôsobom v súčasnosti praktizuješ pravoslávie vo svojom živote? Čo Ťa baví a naplňa? Ktorí svätí sú Ti srdcu blízki?

Po skončení strednej školy som sa dostala na PBF, kde mám možnosť nazrieť hlboko do pokladnice pravoslávia. Štúdium a život na Pravoslávnom kňazskom seminári mi dali veľmi veľa. Či už je to osobitý režim dňa - budíček o 5:30, ranné bohoslužby (Polnočnica, Utreňa), či stretnutia s rovesníkmi, učiteľmi a duchovnými otcami. Bratstvo pravoslávnej mládeže mi dalo veľa, absolvovala som zaujímavé zahraničné cesty, naučila som sa tvoriť, organizovať rôzne podujatia, pracovať v kolektíve. Vo všeobecnosti sa snažím častejšie pristupovať k prijatiu svätých Tajín, minimálne každú nedeľu a vo sviatky, pretože je to veľký liek na všetky choroby tela a duše. Veľmi rada mám Ochridský prológ, duchovné knihy a čítanie Svätého Písma. Na fakulte pod vedením ThDr. Pavla Kochana sa s kolegami venujeme ikonopisu, čo ma veľmi baví. Veľmi rada mám prepodobného Siluána Atoského, sv. Máriu Egyptskú a sv. Pelagiu Antiochijskú, ktorí sú príkladom pokánia a obrátenia. Snažím sa čo najviac svojho voľného času venovať rodine a blízkym. Oni pri mne stáli v mojich najťažších chvíľach, a preto im to veľmi chcem oplatiť, zo svojich najväčších síl. Ďakujem svojej rodine za všetko a Bohu za to, že ma privedol k pravej viere, a za to, čo mám.

6. Milá Anastázia, čo robíš, keď máš slabú chvíľku, riešiš nejaký problém alebo Ti je smutno?

Môj duchovník mi poradil v takých situáciách zapáliť lampu a modliť sa Isusovu modlitbu. Keď máte starosti, tak vám všetky „vyfučia“ z hlavy. Takisto čítanie Svätého Písma. Sv. Ján Zlatoústý povedal: „Kto nečíta denne Sväté Písmo, nemôže úplne spoznať Christa.“ A to je pre mňa veľmi motivujúce.

7. Drahá Anastázia, čo by si na záver popriala časopisu Istina a jeho tvorcom?

Nech žijú každý deň naplno život pravoslávneho kresťana, nech majú odvahu vždy vstať a nájsť zmysel svojho života. A tvorcom Istiny želim, nech píšu, tvoria naďalej, lebo je to prínosné a mne osobne to veľmi pomáha.

Za úprimný rozhovor veľmi pekne ďakuje

Eva Kahancová

ROBTE POKLONY PRED HRIECHOM A DÉMONI UTEČÚ

Mladý mních sa sťažoval svojmu starcovi (predstavenému mníchovi): „*Otče, nemôžem už viac vydržať žiadostivosť a musím zhréšiť.*“ Stariec odpovedal, že v poriadku, zoberú si jednu mincu a pôjdu spolu.

Dvaja mnísi teda prišli do verejného domu – bordelu. Starší mních povedal: „*Počkaj tu, ja pôjdem prvý.*“ Stariec prišiel k prostitútke a povedal jej: „*Tu si vezmi túto mincu. Čoskoro za mnou ku tebe príde mladý muž, urob, čo ti hovorím a odmietni ho.*“ Prostitútka súhlasila. Keď stariec vyšiel z verejného domu, povedal mladému mníchovi, aby išiel teraz on. Mladý mních prišiel pred prostitútku a skôr ako sa čokoľvek stalo, prostitútka povedala: „*Počkaj, aj tu existujú pravidlá. Obaja musíme urobiť 50 zemných poklôn a až potom môžeme pokračovať.*“ Mladý mních aj prostitútka sa teda začali klaňať, a keď dosiahli asi 20 alebo 30 poklôn, mladý mních povedal: „*Nemôžem sa klaňať pred spáchaním hriechu.*“ A vybehol von. Dvaja mnísi sa vrátili do svojho monastiera a Boh odstránil žiadostivosť od mladého mnicha. Robte poklony pred hriechom a démoni utečú.

OTEC RAFAIL NOICA: POĎME KLEBETIŤ S BOHOM O VŠETKOM

Otec Rafail Noica, žiak svätého archimandritu Sofronija Sacharova z Essexu (ktorý bol zase žiakom sv. Siluána Atoského), hovorí o ľahkom spôsobe, ako si spomenúť na Boha vo svete rozptýlenia.

Otec Rafail: „*Mali by sme doslova a prakticky žiť tak, ako žijú dvaja milenci; nestanovujú pravidlá, ako sa napríklad stretávať 10 minút denne, od tejto minúty do tej, ale túžia jeden po druhom celý deň... Chýbajú si navzájom a ak sa nestretnú, ak jeden cestuje ďaleko, je to ako keď sa niečo zlomí v tom druhom...*

Takto by sme mali byť s Bohom. Výhodou u Boha – takpovediac – je, že tento Boh, taký vzdialený, nikdy nie je ďaleko! Vyslovíš: „Hospodine!“ A je s nami skôr, ako to povieš, pretože je v nás, ak sme my schopní Ho tam nájsť.

V tomto dialógu by sme mali mať vždy kontakt s Bohom. Pokúsil som sa vštepiť túto myšlienku niekoľkokrát, keď som povedal: Klebetíme s Bohom o všetkom, nemali by sme myslieť abstraktne... “

Napríklad: „Aha, čo budem robiť zajtra. Musím ísť tam i onam a ako sa tam dostanem?“

Pridajte „Hospodine!“ a vaša myšlienka sa stane modlitbou. „Hospodine, ako sa tam dostanem? Musím ísť tam a tam a neviem ako... Pomôž mi, Hospodine!“

A stáva sa z toho modlitba. A nie je to menej dôležité a ani menej efektívne ako to, čo všeobecne nazývame „modlitba“.

Ludvig Kináč

СТИХОДНÝ KORNILIJ KRYPECKÝ (28. 12. / 10.1.)

Narodil sa ako Luka Poljakov v roku 1841 v dedine Velikoje selo, približne 8 kilometrov od Pskova. Bol najmladším z detí a od narodenia bol poloslepý. Už v ranej mladosti odišiel do Krypeckého monastiera, v ktorom vždy zachovával poslušnosť.

Svojou poslušnosťou, láskou a milosrdenstvom mnohých udivoval. Jeho obľúbenými slovami bol výrok: „*Čo druhému popraješ, pre seba získaš!*“ Množstvo prichádzajúcich ho prosilo, aby predpovedal budúce, čo nikomu neodmietal.

Veľa predvídal, napríklad na rok 1905 predpovedal, že zvonica monastiera sa sfarbí krvou a jeho predpoveď sa naplnila. Na zvonici boli v tom roku zabíjani mníši. Predpovedal aj svoju smrť. Tvrdil, že nebude pochovaný hneď a nie tak, ako je to potrebné. O svojej smrti († 1903) tiež povedal: „*Pochovajú ma a celá Rus bude plakať.*“ A v nasledujúcom roku (1904) začala rusko-japonská vojna, potom nasledovala 1. svetová vojna, revolúcia, občianska vojna, zatvorenie monastiera a mnoho ďalšieho a tiež bolo preliatych veľmi veľa sĺz.

Všetko sa naplnilo po tom, čo v mieri a pokoji zosnul 28. decembra. Stihodný Kornilij bol pochovaný až po niekoľkých dňoch od svojej smrti, hlavou nasmerovanou na sever, nie na východ.

Otec Kornilij predpovedal: „Keď moje telo umiestnia tak, ako to treba, potom sa skončia aj pohromy pre Rus.“

Po celú dobu boli snahy pochovať telo otca Kornilija podľa pravidiel, v roku 1918, aj roku 1943. Vždy sa však nakoniec tento zámer, nech už z akýchkoľvek dôvodov, nepodaril.

Až v roku 1998 boli ostatky svätého znovu umiestnené tak, ako to má byť. Keď bol hrob otvorený a pozostatky odkryté, všetci prítomní pocítili blahú vôňu. Potom boli pozostatky umiestnené v novej schránke a jeho pravá ruka bola umiestnená v osobitnej schránke. Po vyzdvihnutí pozostatkov sa zvýšil aj počet pútnikov prichádzajúcich z rôznych krajín a monastier znovu nadobudol svoju veľkosť a krásu, keďže bol mnoho rokov zabudnutý. Všetko sa udialo tak, ako predpovedal otec Kornilij.

Dňa 10. januára 2000, z požehnaní patriarchu moskovského a celej

Rusi Alexija II., bola v Krypeckom monastieri arcibiskupom pskovským a veľkolukšským Evsevijom odslúžená slávnostná bohoslužba s účasťou veľkého množstva veriacich, počas ktorej bol ctihodný Kornilij Krypecký oslávený a pripočítaný k zástupu svätých ako miestne ctený.

Dňa 3. februára 2016, rozhodnutím Archijerejského snemu Ruskej pravoslávnej cirkvi, mu bola vzdaná aj celocirkevná úcta. Deň jeho pamiatky je ustanovený v deň jeho zosnutia, teda 28. decembra/10. januára a tiež 12./25. júna v deň sviatku Zboru pskovských svätých.

Zuzana Sadilková

Zdroj a foto: zivotysvatych.blogspot.com

VĎAKA A JEJ MIESTO V NAŠOM LITURGICKOM I DUCHOVNOM ŽIVOTE

Svätí otcovia nás učia, že kto uteká pred svojimi starosťami, nachádza ešte ťažšie. V živote sa nám mnohokrát stane, že nevieme, ako ďalej. Trápime sa a roz-mýšľame, plačeme a sme zúfalí, pretože nevieme nájsť správnu cestu z našich každodenných problémov, z ťažkých životných situácií a cítime sa, aj keď to tak nie je, bezmocní a slabí. To plynie z toho, že svetský život nás doslova odlučuje od duchovného života v Cirkvi, od chrámu a Liturgie, od modlitby, pôstu, a pod. Nezabúdajme, že všetky trápenia, súženia a starosti nám posielajú Boh. Svätý apoštol Pavol v jednom zo svojich listov napísal: „*Za všetko ďakujte, lebo toto je Božia vôľa v Christovi Isusovi.*“ (1Ts 5,18) Sám Boh si teda praje, aby sme za každých okolností boli za všetko vďační Bohu i ľuďom.

Ctihodný schijeromonach Lev hovorí: „*Nevidím také starosti, ktoré by sa nedali zničiť; a ak sa mi pritrafia, Boh mi pomáha, aby som ich dokázal ničiť.*“ Vďaka mala vždy svoje významné miesto v duchovnom, ako aj v liturgickom, či každodennom živote človeka. Hovorí sa o nej veľmi často vo Svätom Písme Starého i Nového Zákona. Každý dobre vychovaný človek vie, že sa patrí ďakovať aj za tú najmenšiu vec, ktorej sa nám dostane od Boha alebo od ľudí. Je to výraz všeobecnej i duchovnej kultúry.

Keď si aj kladieme otázku, že za čo máme ďakovať, stačí, ak si sami pre seba povieme, za koho sa modlíme. Každý deň sa poďakujem Bohu za našich blízkych, ktorí pri nás stoja v každej situácii. Buďme vďační za svojho manžela, manželku a deti, za svojich rodičov, ktorí nás obklopujú láskou a porozumením, za miesto, na ktorom sme sa narodili, lebo bez Božej vôle ani vlas z našej hlavy nepadne na zem. Máme

ďakovať za pokrm, ktorý nám Boh dal v hojnosti, a za vzduch, ktorý máme chrániť v čistote, aby sme boli živí.

Práve tak máme ďakovať za vodu, ktorá je neoceniteľným darom Božím celému vesmíru a chrániť jej čistotu. Nečistá voda bude príčinou hromadnej smrti. Máme ďakovať za príbytok, v ktorom žijeme svoj rodinný život, lebo rodina je považovaná za domácu Cirkev (1Kor 16,19). Máme ďakovať za dobrého suseda, na ktorého sa môžeme spoľahnúť v každej situácii - dobrej a či zlej. Čo môžu spôsobiť zlí susedia, všetci dobre vieme. Máme ďakovať za prácu, ktorú môžeme vykonávať a rozvíjať v nej svoj talent.

Ako zle pôsobí na človeka nezamestnanosť, aj to dnes všetci dobre vieme. Stala sa negatívnou súčasťou nášho života. Ďakujme za pokoj v našej dedine, meste i krajine. Každý prejav nepokoja, násilia, krívd a nespravodlivosti vzrušuje všetok ľud, celú krajinu. A nepokoj sa do nášho života opäť vo veľkom vracia. Máme ďakovať za našich blízkych, priateľov a vážiť si ich, lebo v spoločenstve s nimi môžeme prežívať radostné dni. Práve tak máme ďakovať za dobrých a spoľahlivých spolupracovníkov, lebo aj ich nám dal Boh. V spolupráci s nimi môžeme vykonávať veľké veci pre seba i pre všetok ľud našej krajiny v duchovnej i spoločenskej sfére.

Vo večerných modlitbách máme ďakovať za pokojne prežitý deň, ráno za pokojne prežitú noc. Zvlášť však máme ďakovať za Cirkev, ktorú nám Boh dal ako duchovnú matku, ktorá nás v Duchu Svätom rodí pre večnosť, za mnohé blahodátne dary, bez ktorých by sme nemohli dosahovať cieľ nášho duchovného života, spásu a večný život. Úprimne máme ďakovať za chrám, v ktorom sa schádzame, ako Božie dietky, údy Tela Christovho - Cirkvi, ako živé chrámy Božie, aby sme spoločne, akoby jednými ústami a jedným srdcom (Sk 4, 32) oslavovali nášho dobrotivého Boha a ďakovali Mu za všetky Jeho dobrodenia, ktoré od Neho nezaslúžene dostávame.

V chráme dávame najavo svoju jednotu v Christovi a Duchu Svätom, v chráme počúvame slová Evanjelia, slová večného života. Verím, bratia a sestry, že toto krátke napomenutie o potrebe vďaky sa dostane do vašej mysle i do vášho srdca, že sa budete učiť ďakovať Bohu i ľuďom za každé dobro, bez ktorého náš život nemôže byť ani krásny, ani pokojný, ani radostný. Verím, že si nájdete čas, aby ste sa prišli do chrámu poďakovať Bohu za prežitý deň. Aj keď je situácia momentálne zložitá, snažme sa využívať každú možnosť ísť do chrámu. Ctihodný schijeromonach Ilarion hovorí: *„Chrám je pre nás nebom na zemi, kde samotný Hospodín Boh neviditeľne prebýva a dohliada na stojacich v ňom. Majme radi svoj chrám a budme v ňom snaživí, lebo on je pre nás potešením a útechou v našich súženiach, ale aj radostiach.“* Ďakujme Bohu i ľuďom, ale úprimne, zo srdca, aby naša vďaka bola milá Bohu. K úprimnému aj Boh bude úprimný a dá mu všetko, o čo bude prosit.

Mgr. Daniel Havaj

NÁVRAT

Slovenskému čitateľovi sa do rúk dostáva kniha o duchovnom živote s názvom *Návrat*, ktorá na základe podobenstva o mánotratnom synovi ukazuje nesmiernu Božiu lásku voči všetkým ľuďom. Nenásilným spôsobom odhaľuje zákutia ľudskej duše a prostredníctvom mnohých príbehov zo života svätých výstižne odpovedá na základné otázky duchovného života.

Autorom tejto vynikajúcej knihy je grécky metropolita Nektários, ktorý ju s láskou venuje slovenským čitateľom. Na základe svojich bohatých skúseností duchovného otca približuje veľkú Tajinu pokánia a jednoduchým spôsobom odpovedá na tieto základné otázky:

Čo je hriech a aké sú jeho plody?

Čo je pokánie a čo nie je?

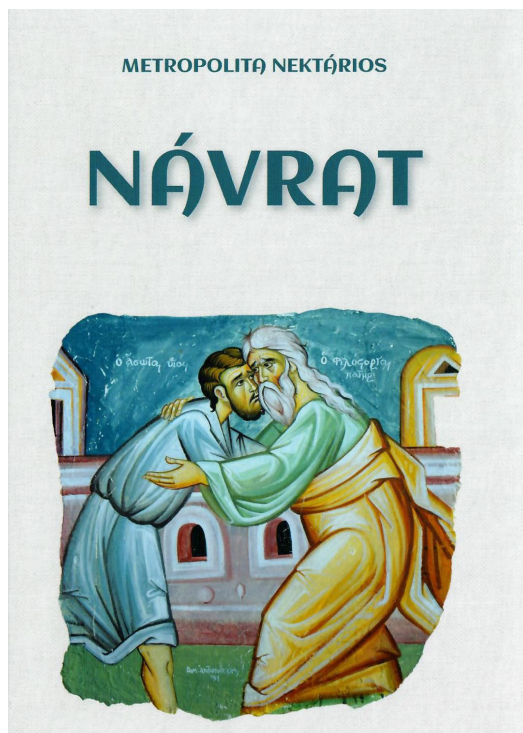
Čo je spoveď a čo nie je?

Ako sa pripravujeme na spoveď?

Ako sa spovedáme?

Aký význam má epitímia?

Aký je vzťah medzi Tajinou pokánia a Tajinou Prijímania?

Kniha je preložená z gréckeho jazyka a je určená tým, ktorí sa zaujímajú o duchovný život. Okrem návodu na zamyslenie sa nad sebou i nad svojím životom dáva človeku optimizmus a v súčasnej dobe je balzomom pre jeho dušu.

Názov: Návrat

Autor: Metropolita Nektários

Počet strán: 96

Rozmery: 147 x 218 mm (formát A5),
pevná väzba

ISBN: 978-80-971806-5-2

Tlač: Polygrafické centrum, Bratislava,
december 2021

Zdroj: duchovne-knihy.sk/p/452/navrat

NANUKOVÉ REZY

Recept na cesto: 600 g polohrubej múky, 200 g kryštálového cukru, 5 lyžíc kakaa, 3 dcl oleja, prášok do pečiva, ½ kávovej lyžičky sódy bikarbóny, voda podľa potreby, aby cesto nebolo príliš husté.

Postup: Všetky suroviny zmiešame, dáme na plech a pečieme cca 30 minút na 200°C.

Plnka: 2 vanilkové pudinky, 2 vanilky, 30 g kryštálového cukru, 5 lyžíc sójového mlieka, ½ l vody, 1 Smetol /tuk bez mlieka na plnky/

Postup: Vodu zmiešame so sójovým mliekom, s cukrom, vanilkou, dáme zo-vrieť a pridáme puding. Uvarený puding necháme vychladnúť a vyšľaháme so Smetolom. Upečený koláč pokvapkáme kávou /1 kávovú lyžicu instantnej kávy zalejeme 2 dcl vody/, môžeme aj rumom, rumovou alebo mandľovou arómou. Na pokvapkaný koláč natrieme plnku a oblejeme čokoládou /prevariť vodu, pridať kakao, tuk/.

SLANÝ KOLÁČ PLNENÝ CIBUĽOU SO ZEMIAKMI A SUŠENÝMI PARADAJKAMI

Recept na kysnuté cesto: 1 kg polohrubej múky, 1 kocka droždia, 2 lyžičky cukru, ½ lyžičky soli, voda - pridať toľko, aby cesto bolo pružné. Všetko dobre premiešať a nechať vykysnúť asi do dvojnásobného objemu cesta.

Postup: Po vykysnutí vyberieme cesto na pracovnú dosku a potrieme trochu oleja. ½ cesta dáme na plech, kde pridáme slanú plnku z pripravenej zmesi.

Na vrch pridáme druhú časť cesta. Pečieme pri teplote 190 °C /30-35 minút/.

Plnka: 30 ml oleja, 2 cibule, soľ, vegeta, čierne korenie, červená paprika, 4 varené zemiaky, sušené paradajky.

Postup: Na panvicu pridáme olej, restujeme cibuľu, pridáme soľ, vegetu, čierne korenie, červenú papriku, rozpučené zemiaky a chvíľu opekáme. Kto má rád, môže pridať aj sušené paradajky, v tom prípade však nepridávame červenú papriku.

OBSAH

Príhovor nového prezidenta BPM.....	3
Istinkáči na trangáči.....	4
Pravoslávne Česko.....	6
Pravoslávna rodina.....	9
Život mladého človeka.....	10
Pravoslávie vo svete.....	12
Valné zhromaždenie BPM 2021.....	15
Ovečka.....	16
Cirkevné dejiny.....	22
Rozhovor.....	24
Poučenia svätých.....	27
Duchovná knižnica.....	27
Novodobí svätí.....	28
Liturgické okienko.....	30
Knižná novinka.....	32
Pôstna kuchárka.....	33

Obálka: *Irinej Pavlenko, PCO Čabiny*

Strana 2: *Istinkáči na trangáči*

Strana 35: *Roždestvo Christovo v Prahe*

Strana 36: *Bohobjavenije PCO Vranov nad Topľou*

ISTINA - Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS.

Redakčná rada: Marína Bachledová, Ivana Bilá, Anastasia Bobaková, Daniel Havaj, Dávid Horváth, Eva Kahancová, Jana Kapralová, Ludvig Kináč, Petra Petrisková, Zuzana Sadilková, Juliána Savčáková, Tatiana Vasiliou Mihaličová

Šéfredaktor: Kamil Kurták

Korektúra: Anna Pružinská

Grafik: Jaroslav Smoleň

Technický redaktor: jerej Miroslav Guba

Pokladník: Anton Sorokáč

Ročník XXVII/2022. ISSN 1335-6739. Číslo indexu: EV 3633/09.

Vychádza 12-krát do roka.

Vydavateľ: Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS. IČO 17 075 947

Adresa redakcie: Bayerova 8, 080 01 Prešov

e-mail: istina12@gmail.com

web: www.bpmorthodox.sk/istina

IBAN: **SK928330000002401561588**

Ročný príspevok 6 € + poštovné, uviesť krátke meno odosielateľa

Cirkevne schválené. Za obsah príspevkov zodpovedajú autori.

Uzávierka prijímania príspevkov je vždy 10. deň v mesiaci.

Dátum vydania: január 2022

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

